

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 11. Cur D. Matthæus & Lucas non per Mariam sed per D. Iosephum
Christi Domini genealogiam subduxerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

riabantur quod ipsorum Nobilitas ita foret ad posteritatem reservata. Potuit ergo Matthæus ex huiusmodi memorijs privatis, vel indicibus ex scripturis publicis desumptis, vel ex arcanâ aliquâ Traditione accedente maximè Divinâ revelatione has omnes generationes collegisse, ut Divus Lucas suas.

XLIX. Hanc disceptationem prolixam quidem non tamen inutilem, ut ex dictis & ampliùs ex dicendis in hoc fundatis constat, finio ipsi verbis Sancti Patris Ambrosii lib. 3. in Lucam, *Hæc tibi Frater de Generatione Christi non incognita putavi prolixius prosequenda: ne quis cum illam Evangelij minus attento animo recenseret, aliquatenus fluctuaret, quæ Sancti Evangeliste ad majora miracula, & diviniora Domini gesta properantes perstringenda brevius, quàm diffundenda uberius putaverunt: Eorum igitur more qui satis putant ignavis viarum quasi notas quasdam itineris & semitas demonstrare, spiritualis via semitas colligentes, videro utrum secundo veritatis eventu, certè religioso fidei ductu in mysteriorum secreta contendimus, verentes ne quis ista cum legerit, quod proverbialiter dicitur, quasi puer Macheram, tractare per infantiam fortiora arma nesciret, magisq; vulnus ex imprudentiâ, quàm salutem ex lectione sentiret. Infirmos enim telâ suâ vulnerant; nec potest benè uti armis qui ea ferre non noverit. Et idè circa fidem vir perfectus exigitur, in quo non per humum scientiâ reptet infantia, non debilis quædam, nec carens sensibus mystica cognitionis titubet ætas, quæ virtute juventutis amissâ, coronam gloriosi certaminis non requirat, & senescentis aquilæ modo, quæ prius aut leporem capere pedibus consueverat aut anserem, ævo fessâ, minorum avium fœtus implumes requirat, qui solèdiorem cibum afferre non possint.*

CAPUT XI.

Cur Divus Matthæus & Lucas non per Mariam, sed per D. Josephum Christi Domini Genealogiam subduxerint?

I. UOTES de hærede queritur, ut cuius sit rei possessio appareat, edunt illi qui sibi jus vendicare prætendunt origines generationum suarum, ex quibus cum appareat successio secundum carnem, appareat etiam successio ad jurâ & hæreditatem.

Hanc legem antiquissimus Ecclesiæ Doctor Tertullianus lib. de Præscript. premit contra Marcionem & alios sui ævi hæreticos, ut eos à Fidei veræ, veræque Ecclesiæ possessione excludat. Ad quos ipse ita: *Qui estis vos? & undè venistis? Quid in meo agitis non mei? Quo Marcion iure sylvam meam cadis? quâ licentiâ Valentine fontes meos transvertis? quâ potestate Apelles limites meos commoves? Mea est possessio, olim possideo, prior possideo. Hæc meas origines firmas ab ipsis authoribus quorum sunt res. Et hoc utique jure capite sequenti Christus Dominus erit per D. Josephum Regni Davidici ex successione legitima verus ac necessarius hæres. Hæc etiam viâ Matthæus IESUM vult probare Messiam, ipsius dico generatione prosequendo: non quod à Progenitoribus suis ex quibus secundum carnem homo natus est, hæreditatem Ecclesiæ, vel Messia nomen, vel rem & auctoritatem acceperit, sed quod à Deo per Sanctos Prophetas ex illorum progenie nasciturus repromissus sit.*

III. Itaque Matthæus describens Genealogiam seu seriem Progenitorum Christi juxta Euthymium in Mathæum, Auditorum mentes erigit ad promissionum memoriam: Olim enim promiserat Deus inter cæteros Abraham & Davidi Christum ex eorum semine nasciturum: cum autem Auditores essent Judæi, noverant illas promissiones & ad illas attendebant, nec unquam Christo

Christo defectum hujus originis obtruserunt, facturi citra omne dubium, nisi illa clarissima fuisset, omnibus & nimis nota: atque adeo ut Ioannes Christum verè filium Dei esse probavit, sic Matthæus potissimum curavit illum non modò hominem verum, sed etiam Messiam in lege promissum ostendere, & ideò ipsius Genealogiam seu descentum ex Abraham & Davide, quibus præcipuè repromissus fuerat, prosequitur. Sed quare hanc ejus Genealogiam non per Mariam, sed per Divum Iosephum subduxit? Cùm enim hæc Genealogia Christi ideò deducta sit, ut recognosci posset ejus origo secundum carnem ex Abrahamo & Davide quod necessarium fuit, quia ex his secundum repromissiones iisdem aliisque factas descendere debebat, Christus autem nõ à D. Iosepho, ut de fide certum est, sed à solâ Mariâ Matre carnem traxerit, certè omninò videbatur necessarium quod per hanc, non per illum Genealogia ejus deduceretur, cujus tamen contrarium videmus factum ab Evangelistis.

IV. Neque regeas quod scemine apud Judæos quæ prole aliâ deficiente in hæreditatem Patris succedebant in solidum, debuerint ex lege Numeror. cap. ultim. viro suæ Tribus & familiæ, idest sanguine propinquo nubere, ne illa hæreditas per conjugium transfret ad extraneos, & quod proindè cùm Beatissima Deipara fuerit unica proles SS. Joachim & Annæ (quod supponit Matthæus uti illi ævo perspectum, & ab inde toti Ecclesiæ per traditionem vulgatum) debuit Beata Virgo contribuli & familiæ suæ viro nubere, qualem fuisse D. Iosephum non est dubitandum, quandoquidem ei etiam per Sacerdotes, Legum Custodes & Interpretes tradita est: Ex quo sequitur manifestissimè Genealogiam D. Iosephi esse & Genealogiam Beatæ Virginis: atque adeò Christi Genealogiam deductam per D. Iosephum ponderare eam quæ deducta fuisset per B. Virginem.

V. Reponam enim quod etsi hoc ita esset, ut ita esse docuimus in superioribus, cùm tamè non ex D. Iosepho, sed ex solâ Virgine carnem traxerit Christus, multò clarior futura fuisset per Virgi-

nem quàm per D. Iosephum, quod nemò negabit. Cùm ergò res ita se habeat, cur non per Virginem, sed per D. Iosephum Matthæus eam deducere voluit.

VI. Non iterum dicas cum Ioanne Damasceno lib. 4. de fide Orthodox. cap. 15. & communi sententiâ non fuisse morem Scripturæ Genealogias texere mulierum, facile enim respondebitur. Primò, morem istum non fecisse legem tam strictam quandoquidem Judithæ scemine illius gloriosissimæ texerit, Judith cap. 8. vers. 1. Cur non e gò potius hujus Virginis Beatissimæ? Secundò, cùm Christus præter consuetudinem naturæ ex Virgine natus sit sine operâ viri, videtur etiam quod præter consuetudinem Scripturæ, & cæterorum hominum ejus Genealogia per Mariam à quâ solâ processit recenseri debuerit, ut sic ille insolitus ejus partus magis pateficeret.

VII. Cùm tamen non obstantibus his rationibus adeò prægnantibus, non hanc, sed alteram viam elegerit D. Matthæus, Genealogiam, inquam, Christi Domini adeò importantem non per Mariam sed per D. Iosephum recensuerit, quæritur merito quanam ratio eum ad hoc movere potuerit?

VIII. Respondeo ergò, id ideò fecisse Sanctum Evangelistam, ut nobis clarè indicaret, nosque perspicuè intelligeremus, quod D. Iosephus etsi Christum carnaliter non genuerit, sit interim verè ac verissimè Pater ejus, quandoquidem istis omnibus non obstantibus crediderit Sacer Evangelista deducendam per ipsum Genealogiam. Et quamvis præviderit Deus aliquando futurum (quod de facto contigit) ut propterea hæretici nonnulli negarent Christum, quod non constaret ut oportuerat ex Textu Evangelistæ, (quem propterea ineptum vocarunt) de ejus ex Davide descensu, maluit tamen Deus de hoc à nonnullis dubitari, quàm D. Iosepho istum magnificentissimum Patris titulum non conservari, & isto tanto, tamque firmo modo non conservari, quod ex hoc plus relaturi essent commodi fideles quàm existo incommodi, nebulones & impii.

IX. Habent ergo fideles & hujus Sanctissimi

L 2

cissimi

Synopsis

Magnificenti

D.

Iosephi

RV
411

Altissimi Patriarchæ devoti Clientes ex hoc modo procedendi Sacri Evangelistæ fortissimum argumentum veræ ac strictæ Paternitatis ejus ad Christum, quod amplius videbimus Parte 2. Tract. 2. ubi de illâ Paternitate agemus ex professo.

X. Neque hæc tanta ratio ex mente tantum nostra est, habet etiam præludium in doctrinâ Augustissimi Doctoris D. August. lib. 1. de Nuptiis & Concupisc. cap. 11. Audi illum ibi de hoc solide & subtiliter suo more differenter. *Non solum* (inquit) *illa Mater, verum etiam ille Pater ejus, sicut Conjux Matris ejus, utrumque mente non carne, sed cum illo (Iosepho) non seminante, illa peperisset, profectò nec ipsius formæ servi parentes ambo essent, nisi inter se etiam sine carnis commixtione Conjuges essent. Unde & series Generationum cum Parentes Christi, connexionem successionis commemorantur, usque ad Ioseph potius (sicut factum est) fuerat perducenda, ne in illo Conjugio, virili sexui utiq. potiori fieret injuria, cum veritati nihil periret, quia ex semine David ex quo venturus prædictus est Christus, & Ioseph erat & Maria. Omne itaq. nuptiarum bonum impletum est in illis Parentibus Christi, proles, fides, sacramentum. Prolem cognoscimus ipsum Dominum IESVM: Fidem quia nullum adulterium: Sacramentum quia nullum divorcium.*

XI. Et ne fortè hoc ab Augustino leviter dictū dicere posses audi idem iterantem & longè clarius tom. 10. ser. 63. de diversis c. 20. *Iam verò illud, inquit, quia movere non debet, quare per Ioseph & non per Mariam generationes numerantur, satis dictum est: quia sicut illa sine carnali concupiscentiâ Mater, sic ille sine carnali commixtione Pater. Per illum ergo descendant, & per illum ascendant generationes: Nec enim propterea separemus, quia defuit carnalis concupiscentia. Major puritas confirmet Paternitatem, ne ipsa Sancta Maria nos reprehendat: illa enim nomen suum præponere noluit suo, sed dixit Pater tuus & ego dolentes quarebamus te. Non ergo faciant perversis murmuratores, quod conjux casta non fecit: numeremus ergo per Ioseph, quia sicut castè maritus, sic castè Pater est. Sed præponamus virum sâminæ ordine naturæ & legis*

Dei. Nam si remoto illo, illam constituamus, dicit ille, & rectè dicit, quare me separastis? Quare non per me generationes vel ascendunt, vel descendunt? An dicitur ei: quia non tu genuisti opere carnis tue? sed respondebit, nota benè quod sequitur, Nunquid & illa opere carnis sua peperit? Et prosequitur Augustinus. Quod Spiritus sanctus operatus est utrisque operatus est: cum esset inquit homo iustus. Iustus ergo vir iusta sâmina, Spiritus sanctus in amborum iustitia requiescens, ambobus filium dedit: sed in eo sexu quem parere decebat operatus est hoc, quod etiam marito nasceretur: Propterea ambobus dicit Angelus ut puero nomen imponant, ubi parentum declaratur autoritas. Nam & Zacharias cum adhuc mutus esset filio nato mater nomen imponebat. Et cum illi qui aderant innuerent Patri quid cum vellet vocari, acceptis pugillaribus hoc scripsit quod illa jam dixerat. Dicitur & Mariæ, Ecce concipies & paries filium & vocabis nomen ejus IESVM: Dicitur etiam ad Ioseph, Ioseph fili David ne metueris accipere Mariam conjugem tuam, quod in ea natum est de Spiritu sancto est. Pariet autem filium & vocabis nomen ejus IESVM, hic salvabit populum suum à peccatis eorum. Dicitur etiam Luca 2. & peperit ei filium: ubi omnino Pater non carne, sed charitate firmatur. Sic ergo Pater sicuti est conjux. Cautissimè enim Evangelistæ, (Attende benè etiam sequentia): & prudentissimè per illum numerant sive Matheus descendens ab Abraham usque ad Christum: sive Lucas ascendens à Christo per Abraham usque ad Deum. Ille descendens numerat, ille ascendens, ambo per Ioseph. Quare? quia Pater. Quare Pater? quia tantò firmitus Pater, quantò castius Pater. Aliter quidem putabatur esse Pater Domini Nostri IESV. Christi, scilicet sicut Patres carne generantes, non solum spirituali affectu liberos suscipientes. Nam dixit & Lucas qui putabatur esse Pater IESV. Quare putabatur? quia humana putatio & existimatio illuc ferebatur quod solet ab hominibus fieri. Non ergo de semine Ioseph Dominus quamvis hoc putaretur, & tamen pietati & charitati Ioseph natus est de Maria Virgine filius, idemq. Filius Dei. Hæc Sanctus Augustinus, quibus nihil evidentius ad intentum nostrum.

Respondeo

- XII. Respondeo secundò ne Judæi, qui ad calumniam erant faciles & proni, damnarent Beatissimæ Virginis mentem tanquam servilem quæ se Josepho Fabro utique Carpentario tenui & modico tradiderit in sponsam: Ergo ut Mariæ dignitas assereretur, extollendus erat D. Iosephus, & ideò ejus Parentes ac Progenitores gloriosissimi recensiti.
- XIII. Respondeo terriò, cum Christus per D. Iosephum sit hæres Regni Davidici ut dicemus capite sequenti, & ideò Lucas qui hoc probandum susceperat deduxerit Genealogiam legalem D. Iosephi, per quam illi ea hæreditas obtigit, debuit eodem modo D. Matthæus in suâ Genealogiâ procedere per D. Iosephum, ut appareret quod licet diversa dicerent Evangelistæ, non tamen animo vel studio diverso, qui erant in Spiritu sancto (qui per eos loquebatur) uniti.
- XIV. Tandem necessaria fuit hæc D. Iosephi commendatio ut intelligeretur quod licet faber & modicus esset, erat tamen animi excelsi & nobilis supra id quod foris apparebat, utpote ex tam generoso sanguine procreatus, ac sic illius testimonium de sponsæ suæ castissimæ virginitate seu integritate, quæ de tempore sui matrimonii antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu sancto, firmius esset, & ab omni suspicione apud homines magis immune.
- XV. Quæres cur Christus Dominus in hominem effingendus Patrem habere voluerit D. Iosephum potius secundum legem generatum quam viâ ordinariâ, ad hoc quæsitum respondeo cum Theophylacto in Lucam c. 3. in fine, Matthæus per naturalem Patrem Iosephi hoc est Iacob, Lucas autem per legalem, hoc est Heli, Christi Domini Genealogiam descripserunt, ut intelligamus quod propter hoc natus sit Dominus ut & naturam sanctificaret & legem adimpleret.
- XVI. Et ut ad magis particularia descendamus, Respondeo secundò, voluit per hoc ostendere utramque Paternitatem & filiationem, naturalem & legalem (cum omnes aliæ sint tantum ab hominibus) esse à se, se utriusque

authorem esse, ac proinde utramque veram esse & validam, ut per hoc demonstreremur ad credendum sine ulla hesitatione quod ipse quoque sit verè Pater Christi, & Christus filius Iosephi quamvis non ab eo genitus, & quidem longè fortiori & strictiori jure: huic responsioni favet D. Iustinus Martyr quæst. 133, ad Orthod, ubi sic loquitur: *Vt autem Dominus Christus nominaretur Iosephi filius, qui Ioseph habuit duos Patres videlicet alterum secundum legem, alterum secundum naturam, effecit divina gratia: ut cum audiremus Christum filium esse Ioseph, nec tamen ex eo natum secundum naturam, non admiremur: ut enim Ioseph ipse vocatus est Heli filius, nec tamen ex eo genitus, quoniam divina legi sic visum est ex uxore Heli dare filium Heli: sic visum est Deo ex uxore Iosephi dare filium Iosepho non genitum secundum naturam ex ipso. Quod enim ex femina, sine stupro nascitur, id necessario filius est viri & femine, quo pacto vult Deus dare filium viro aut per conjunctionem, aut citra conjunctionem.*

Idem sentit quæst. 66. *Si quemadmodum filius Heli dictus est Ioseph secundum legem citra conjugalem conjunctionem, quod Deus hoc modo voluerit dare Iosephum filium Heli: quid absurdum est si sic etiam dedit filium Iosepho citra conjugalem conjunctionem: hujus enim causâ, ita rem moderata est divina gratia, ut Virgo desponderetur viro, qui duos Patres habuerat, unum secundum naturam ex conubiali congressu, in illius generatione adumbrans Christi generationem qui ex Spiritu sancto natus est filius Deo ex uxore autem Iosephi filius Iosepho. Spiritus sanctus, inquit, superveniet in te & virtus Altissimi obumbrabit tibi, & quod nascetur ex te sanctum vocabitur filius Dei. Enimvero si quod natum est ex uxore Heli filius est Heli secundum legem Dei, multò magis ex uxore Iosephi, Deo ita volente, filius est Iosephi citra conjugalem congressum. Hæc Divus Iustinus.*

XVII.